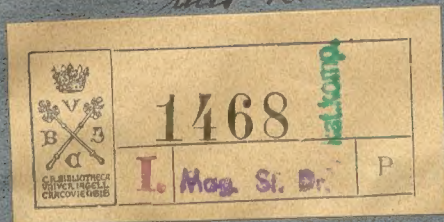

Poëta 1269

Chojnacki Andreaci Dei Hominis a mor-
tuis revivendi triumphus. 1669.

POËTAE POLON.

N. 14.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003551

DEI HOMINIS

à Mortuis redivivi,

TRIVMPHVS,

Pro solenni Festiuitate Dominicæ
RESVRRECTIONIS.

MAGNIFICO AC GENEROSO
DOMINO, D.

LAVRENTIO

DE WOŁCZYN

WOŁCZYNSKI,

Sacri Romani Imperij

LIB: BARONI,

Vectigalium Regalium & Reipu-

blicæ per Minorem Poloniam

Generali SUPERINTENDENTI,

Domino & PATRONO suo colendissimo.

Dedicatus Anno 1669. 21. Mensis Aprilis.

In Stemma Gentilitium
MAGNIFICI AC GENEROSI DOMINI
WOŁCZYNSKI.

Fortior est virtus, solido firmata labore;
Sudorisque sui, præmia iusta capit.
Symbolon id robustus habet, patiensq; laboris;
Qui solidum, forti, BOS pede signat opus.
Hoc meritis Insigne Tuis, hoc cedit honori;
Quem labor, & virtus quem generosa probat.
Sic Tibi WOŁCZYNI decus immortale paratur,
Sicq; laboris adest aurea messis, honos.

Magnifice ac Generose Domine.

*S*ecreuerat inter spinas ROSA,
 & mille puncturis saucia, purpuram sibi
 metipsa tinxerat, quā gloriose induta
 Regina florum & esse, & dici meretur:
 Pugnauerat cum ferocissimis quibusdam
 animalibus LEO de Tribu Iuda, &
 fortitudine suā regium nomen super omnia animantia con-
 secutus est: Tranauerat naufragijs infamem Hellespontem,
 & regale Vellus à stygia Colchide post triduum reuersus Vi-
 ctor Iason obtinuit: Consumpserat super Myrrha fasciculū
 seipsum Phœnix, ut in nouum eumq; solum iterum renasce-
 retur: Occubuerat Rex Siderum Sol, ut clarior resurgeret:
 Exaruerat ob amoris deliquium, vsque ad Sanguinem & a-
 quam effusus Pelicanus; sed cum prole sua, quam sanguine
 proprio iterum genuit, dum redemit; triumphali paludemē-
 to redijt purpuratus: Imperatrix Aquila, quæ in arduis Cal-
 uariæ iugis posuerat Nidum suum, in matutinis subuolauit:
 Verbo, post perpeſſos maximos cruciatus ac necem ipsam Re-
 diuuius CHRISTVS gloriosus resurrexit, quem sub præ-
 fati Symbolis Tibi Magnif: ac Gen: Tuæq; Humanitati
 dedico ac presento. Si odore florum caperis, Rosam accipe,
 que

quæ nullis amplius viget spinis: si amæniores dies exoptas,
vernum Solem habes sine macula orientem: si decorus a-
mas videris, Vellus adest Iasonis adornatum: si irruentes
in Te aduersitates expauescis, ecce Leo paratus ad protegen-
dum: si vitam longæuam viuere, Phoenix offertur immor-
talis: si inter purpuratos æterna gloriæ Ciues haberi, censeriq;
in votis habes; à triumphali diuinissimi Pelicani purpura,
auspicatum omen accipe. Atque dum Magnificæ ac Ge-
nerosæ Dominat: Tuæ Humanitas etiam velut Aquila
in sublime euolat; sub pennis alarum suarum me fauorem
suum sperare permittat.

Magnificæ ac Generosæ Domi-
nationis Tuæ

Humillimus Cliens

Andreas Choynecki,
Art. Typ. Socius.

1468I

ROSA SINE SPINIS.

QUæ *Olivarum in Monte*
suâ expalluit ROSA in purpura,
ad *janguineam pruinam* emarcuit
operante *Livoris æstu*
Ex *Horto avulsa Getsemani,*
Inter *Saxa* delituit.

Prodigium!

FLOS CAMPI in *tumulo non fæet Triduanus.*
Ad stuporem *Myrrham* fragrans reflorescit.
Sed **Illius JOSEPHI** in *Horto,*
Cujus plusquam pio à *Nomine,*
non potuit in *odorem suavitatis,* non accrescere.

Sine **SPINIS** ad vitam animatur,
acutis quadratura ingenijs

SAPIENTIAE in *Lauream.*

Ante gestata in capite hæc *ROSA,*
Quod acumen haberet, molestè ferebatur;
Hinc *Orbis* habuit quòd hebesceret.

Quodquod sapimus:

CORONEMVS NOS ROSA.

NULLO OMINE FATI.

Quæ *ROSA* vitalem sine **SPINIS** spargit odorem,

Non est *Lethifera* prodroma verna *Dea.*

CANDIDA designat *nivream* per sæcula vitam,

Hæc etenim nullum *Mortis* acumen habet.

SOL SINE MACVLA.

EVigila tandem profundissimo è mortis somno
Sopite Orbis!

DIES illuxit, *Veritas* de terra orta est,

Mendaciorum diffugite somnia,

Lux illuminans omnem hominem affulsit,

Nocturnæ superstitionum cedite tenebræ;

Mortua omnium revixit *VITA* quam post hac moritura.

Huc, huc è sepulchris mortui;

Vita enim nostra hodie facta est immortalis.

Manè rubens Cælum,

Nocturnos illos imbres indicat,

Quibus suo in *Occasu* sese immerfit

DIVINVS SOL.

Naufragatus est Amoris in balneo,

ut feliciter ablueret *Maculas,*

quibus *Illum* Invidia deturpavit,

dum mentita est *Iniquitas* sibi.

Latissima solis prodroma *AVRORA* auream horam nunciat,

ac Orbi universo quid? *BONVM DIEM* appreat

TEMPESTATEM QVE SERENAT.

Cæcæ Tuæ quid munde stupes post *nubila Phæbum:*

Quod rutillet Circo *CANDIDVS Ille Tuus?*

An *Maculas* in *SOLE* novas gens Invida quæris?

Sanguineo Maculas abluit *Ille Mari.*

VICTOR

VICTOR LEO.

Plaudite AGNI!

VICIT LEO DE TRIBU JUDA.

Pro spoliis Draconi abstulit

POMVM AVREVM.

Pretiosa fuit hæc Victoria:

quæ, vt facilius devolveretur

DIVINVM in MARTEM,

Volubili in Orbe vertebatur.

Non ideo tamen rotundum dixero:

Vt credo Arrogantia DIVINIS illuderet,

Fortunæ PILAM in Cœlos projecit:

in Terras Illa decedens,

non tetigit planum indivisibili

Honoris in puncto.

Imò, ne quidquam illius divideret

quod studebat subtrahere,

omnem numeravit dandam gloriam

LAPIDI ANGVLARI ad quem offendit.

ORBEM Fortunæ GLOBVM credite,

Etiam dum tribus appensus digitis Leonis unguibus exploratur.

A M A T V I C T O R I A L E O D O S.

Dum Caput impeteres Divini Munde LEONIS,

Munde pedes Domini lapsus es ante Tui

Felix casus erat! Victor quia ludis Amore

Scilicet ut victus lucra Furoris agas.

FORTV.

FORTVNATA AQVILA.

IN *Petra* ad quietem deponitur CHRISTVS.

O factum benè !

In *Saxis* nimirum nidulantur AQVILÆ,

Illud mirum :

è nidulo ante triduum provolare,
nisi fortè mortis tenebras ferre non potuerit,
quæ ad *Vita Solem Divina Aquila* assuevit.

Orto iam *Sole* in campum prodit,
totâ die vigilatura,

vt vesperi geminam prædam agat
Avolantium in *Emmaus Columbarum*.

Non est otiosa in Meridie

Consolando in *Gallilea Turtures*.

Desolatos *Pullos suos* vt ad lætitiâ provocet,

PACEM *Victrix* accinit.

Quorum fami vt succurrat *suavius*,

MELLE cibât famelicos,

Tutiùs certè quiescere non poteratis

Magnæ AQVILÆ pulli, Discipuli,

quàm sub vmbra istarum alarum.

AMOR ADDIDIT ALAS.

Divinæ post fata *Aquila*, non tertius arsit

Cynthius, è Nido provolat Illa suo.

Nempe moras exosus Amor superaddidit alas,

Crede mihi nullæ sunt in Amore moræ.

GLORI.

GLORIOSVS IASON.

FÉlicior JASON!

Post infortunatum naufragium,
Sanguineo è Mari purpuratus VICTOR

Lætâ fronte portum salutas.

Non potuisti perire:

Navigium Gratiae apparârunt.

Luctatus es Navi,

sed quam CHARITAS in Corde composuit:

Procellas infregisti.

FIDES CRUCEM pro Remo substituit.

SPEI ANCHORAM jacebas,

ut tutior quiesceres.

Post triduum stygia reverteris à Colchide,

STAT CITÒ:

Divinioris afflatus Aurâ quomodo morareris?

STAT BENE.

Neque enim poteras melius

Quàm OVEM LVPO eripere.

Nisi fallor, ut

Omnes thesauri in te essent absconditi.

FORTVNAM VICISSE IVVAT.

Per mare sanguineum Stygiae qui Colchidos oras

Invisit, fausto Numine VICTOR adest:

Fors novus *Auratum Vellus* quæsiuit JASON,

Quis neget aurati velleris Author erit?

REDI-

REDIVIVVS PHOENIX.

N*egotia sæculorum tractaturus*
D*IVIVVS PHOENIX,*
Crucis Lignum in Montem Calvaria extulit:
quod ne degeneraret ab Aromatibus,
SVAVÈ fuit JVGVM.
Vt pyram animaret Amoris in incendium,
Alas Manū^u expandit.
Tum Auram excitavit arsuræ fatali flammæ,
Quando
I*NCLINATO CAPITE EXPIRAVIT.*
Redactus Judaicâ vanitate in cineres,
I*N VERMEM, non in HOMINEM transijt.*
Qualis transubstantiatio?
Alas cum Tempore nactus,
Humanas ambivit perfectiones.
Annuît Natura.
Vt quod stuperet, haberet Orbis.
Miretur jam à Morte excitatum ad Vitam,
Sed inter prodigia reputet:
quòd ANTIQVVS DIERVM juvenescat.

ETIAM POST FATA SVPERSTES.

Non Homo, sed Vermis CHRISTE es; sed qualis? Amoris
Phanixem Tua Te Crux, bone CHRISTE, probat.
Vivere quisquis amat post fata peracta superstes,
In Vermem, & Cineres Is, sed Amoris, cat.

PELICANVS PURPURATVS.

Sola Pelicanos, quæ à sanguine venit, purpura decet;
amor eam cruentat, dum se eviscerat,
qui cum amando prolem liquefcit, in fontes sanguinis abit.

Quidni ad purpuram suam,

PELICANVS triumphator veniat?

quam ipse, vsque ad mortem tinxit; vt ij etiam viverent;
qui Chlamydem purpuream circumdederunt ei.

Fontem tincturæ quæris? pectus apertum inspice.

Non Longinus, sed longa amoris manus lanceâ latus eius aperuit:
quia PELICANVS, nisi confosso pectore sit;

amoris Ideam scindit.

Non scidisti eam, Victor PELICANE IESV, non scidisti;
quinimô vt integram seruares; cor etiam scindi, & exire cum sanguine
& aqua permisisti:

vt omnia, pro ijs, quos pectoris sanguine pascis, expectorares.

Pectus ergo non habeat,

qui te non diligit, purpuramque tuam non adoret;
in qua tu, vt regnares à ligno; vsque ad guttas sanguinis decur-
rentis in terram, desudasti.

Quod si dubitat adhuc, hæretque;

mittat manum suam Thomas, in latus eius, & videat;
quam profundè, in Pelicanum hunc, amor sæuijt.

Sed ecce,

qui similis in Cruce Pelicano solitudinis torcular calcauit solus,
jam cum Filijs lucis, quos sanguine lavit & pavit,

REX Regum & Dominus Dominantium,
triumphat purpuratus.

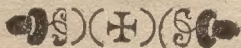
PECTORA RUMPIT AMOR.

Rex amor est cordis, docet illum purpura cordis;

Purpura sed cordis. sanguine tincta rubet.

Induit hanc Victor Christus, sed pectore rupto;

Scilicet impatiens, pectora rumpit amor.

TELECANVS PVLVATVS.

2 On Telecanvs PVLVATVS. 179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

179

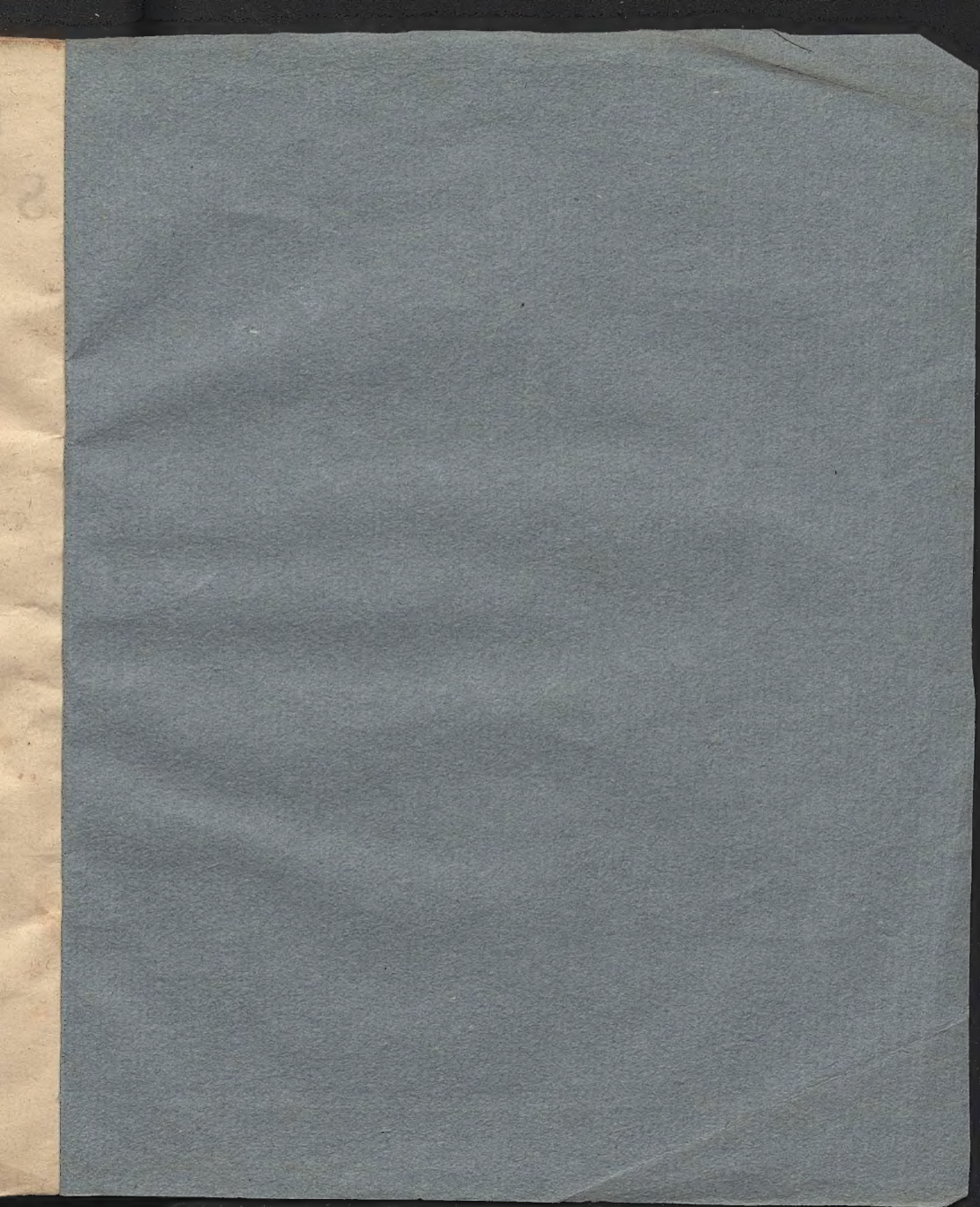
179

179

179

179

179

~~Dr. Hermann von Thun und Hohenstein~~

~~Chojnaski~~

DE 1111